

Vapaaehtoinen

Millainen on tuo monitahoinen ja tunteita herättävä vapaaehtoinen, joka on toisaalta välttämätön mutta kaipaa silti tasonsa mukaista arvostusta toimiakseen kunnolla? Vapaaehtoisista on puhuttu tänä talvena useissa eri yhteyksissä. Yhteiskunnan eri sektorit ovat imeneet pyyteetöntä työvoimaa kuin tuore mesi mehiläisiä. Myös maamme väkiluvun tilapäisen "purskelisäyksen" hoitamiseen on vapaaehtoisia riittänyt.

Veneilyäkään ei nyky muodossaan olisi ilman palkatonta panosta. Lukemattomat ovat ne seurat, joiden puuhahenkilöt pitävät pyörät pyörimässä tuntejaan laskematta ja vaivojaan säästämättä. Puhumattakaan vapaaehtoisista meripelastajista, jotka turvaavat liikkumistamme vesillä. Jos ajatellaan tavallisen veneilijän kehityskaarta vaippaiästä "vaippaikään", niin monessa vaiheessa on joku vapaaehtoinen seura-aktiivi osallistunut prosessin etenemiseen. Valmentaja, ryhmänjohtaja, tukihenkilö, ravintohuoltovastaava, talonmies, laiturivastaava, taloudenhoitaja, kiinteistövastaava jne. Seuratoiminta sisältää lukemattomia rooleja, joiden yhteisnimitystä on palkattomuus. Kaikista tehtävistä ei siis tarvitse maksaa...

Muistan kerran hakeneeni erästä kohtuullisen kokoisen organisaation toiminnanjohtajan paikkaa. Kaikki meni hyvin siihen asti kunnes konsultti varovasti avautui: "...niin, köh...", tiedäthän, ettei tästä tehtävästä makseta palkkaa..., köh...". Ilmassa oli hetken hitaasti jäätyvien kristallien ääni, kunnes totesimme olemme eri poluilla... Ei siinä mitään, olisihan tuon voinut ilmoituksessa todeta etukäteen ;)

Miksi ihminen sitten tekee vapaaehtoistyötä? Vapaaehtoisuus on määritelmän mukaan henkilön vapaasta tahdosta ja toisten ihmisten hyväksi tehtävää palkatonta toimintaa, jota henkilö toteuttaa omilla tiedoillaan ja taidoillaan ilman ammatillisuuden vaatimuksia tai perhesiteiden velvoitteita.

Minusta vapaaehtoistyötä tehdään koska a) näkee oman työnsä tuloksen ja voi nauttia siitä ja b) muut näkevät työsi tuloksen ja voivat nauttia siitä muistaen kuitenkin kehua sinua vuolaasti siitä hyvästä. Varmaan on muitakin syitä.

Kuten varmistaa oman lapsen harrastuksen edellytykset seurassa tai olla turvaamassa jonkun veneilijän vesilläoloa jne.

Onko "lämmän kädenpuristus" sitten riittävä korvaus suorituksesta, se pitää jokaisessa seurassa miettiä erikseen. Varsinkin suurissa seuroissa ulkoistetaan nykyisin monia tehtäviä eli siis ostetaan palveluja. Tämä on monessa tapauksessa ainoa toimiva vaihtoehto. Totuus on kuitenkin, että vapaaehtoisia tarvitaan paljon – ja vapaaehtoisilla on usein todella mukavaa yhdessä. Kaiken kruununa erityisesti vapaaehtoisten meripelastajien panos veneilyssä on hatunnoston arvoista.

Sinä vapaaehtoinen - hymyile, sillä sinä olet kuningas/kuningatar.

Harri Sane